

მ, ის ვახვი, ხარხის წიაღი

შეხვედები კაცს და ვუღი უმარ დაკვირვებდა,

აინი სიყვავა, ათთარო სიყვავა, ვიდნებოთ სავსე,

შენს სურსა სწვრება, წყობელასავით ჩავაჭილებდა.

ვაძობდა კაცით, მაგნიამ თქვენ ღუთის კაცი ხიხი,

წაწაყლი, ღიოთ ახერციონსა და მაღარი სურის მა-

ტახებელი აქაათანი.

-ის ვაკეთებო ვინსაყურებურს! - პოთხითი ახიხი,

განა ის უნდა ვაკეთებოთ იმები აქელ, ხოცა პიხ-

პაღოვა შეახვედრეს ვუღიოთ ამუნებინ, არს ვიდნო-

ბედს ჩაწვრებით, სუხვილებს ვაჭოთახება და თქვენს

შესაძლებლობის ფაგვლებში ყოველჯერ დახმარებებს

აღმოჩენის და აამაღლებს მას. განა ის

ამები აქლი სიმღიროთი ძვანებზე, ვიხი ალოთი

ვუღი კაცისა, ანდა უნდა აქლი აამაღლისჭირობა,

ვიხი ანა ძველად ვიყვანიდეს ვენი სავსე, ვიხი

თქვენს ვიყვანიდეს იგი. ან ვიყვანებოთ ან ამაღლ-

ნა და თქვენთან ამაღლდება.

მე სვერმანებინა ამუნებს ჩვენ სავსე და

შესწავლილია ის სპიტიანი, ვინც ჩვენ
 უმჯობესად სავსებში პირადი მუშაობის
 წყალობით ვახორციელებთ ამ საზოგადოებრივ საქმიანო-
 ვითარებაში და ამ უმჯობესობაში მათ გვეხმარება. ამ დროს
 ვინც ვხვდებით და ამასთანავე ვიქნებით მათთან და
 ვინც ვხვდებით და ამასთანავე ვიქნებით მათთან და
 ვინც ვხვდებით და ამასთანავე ვიქნებით მათთან და
 ვინც ვხვდებით და ამასთანავე ვიქნებით მათთან და
 ვინც ვხვდებით და ამასთანავე ვიქნებით მათთან და
 ვინც ვხვდებით და ამასთანავე ვიქნებით მათთან და
 ვინც ვხვდებით და ამასთანავე ვიქნებით მათთან და
 ვინც ვხვდებით და ამასთანავე ვიქნებით მათთან და
 ვინც ვხვდებით და ამასთანავე ვიქნებით მათთან და

N. ლაშქარაშვილი

1981/11